

▶ ЗНАЙ НАШИХ!

ФІЗИКА – ЙОГО ЛІРИКА...

Марчук Святослав Дмитрович! Прийміть наші вітання!

Добігає останній рік навчання у школі і життя відлучить нас від вашого творчого неспокою. Це прикро і боляче, бо на ваших уроках дослухаєшся до кожного слова цікавих розповідей про світ, який базується на законах фізики.

Сьогодні тема уроку «Фотоелектричний ефект». Підручник розповідає про це складно і якимось відчужено, а ваша розповідь захоплює. Відтак у душі зароджується звичайна людська цікавість: які життєві лабіринти треба здолати, щоб так уміло і цікаво донести учням теорію, захопити дітей експериментами, дослідями, винаходами? А ще викликає замилювання ваше сердечне вболівання за вчительську справу і щира любов до своїх вихованців. Де ті родинні і життєві джерела, із яких Ви, Святославе Дмитровичу, черпали педагогічну наснагу, вірність обов'язку і чарівній дівворі?

А джерела ті – у мальовничому селі Вишневе. Саме тут 1 листопада воєнного 1943 року майбутній невгамовний фізик-експериментатор потішив своєю появою на світ тата Дмитра, маму Тетяну і старшого брата Сашунку. Його дитинство обвірене бідами і тривогами воєнного і післявоєнного лихоліття. Але навіть у тому складному життєвому вузлі у душі хлопчика нуртували непереборні прагнення до знань. Не дивно, що у початковій школі у рідному селі, а згодом у Княгининській семирічній та Демидівській середній школах купався у світі знань шкільних предметів, серед яких виокремлював точні науки. Особливо був залюблений у фізику і математику. Мабуть, це зіграло визначальну роль при виборі подальшого життєвого шляху. Можна стверджувати, що шкільне захоплення благословило обдарованого юнака на фізико-математичний факультет Кременецького педагогічного інституту.

П'ять років навчання в освітянській колісці, де у двадцятих роках ХХ століття виношував творчі задуми майбутній літературний талант світового масштабу Улас Самчук, заклали міцний науково-методичний фундамент майбутнього педагога. До речі, перші кроки на освітянській ниві зробив у селі Власовець на Тернопіллі. Згодом доля благословила його повернутися на рідні терени. У його послужному списку вчителювання у Писниківській та Вербеньській восьмирічках. У Вербні також спробував і директорського хліба.

Розумного, ділового, порядного педагога, як кажуть, «взяли на олівець» кадровики із райцентру. Саме за їх переконливих і незаперечних аргументів уродженець Вишневого із 1967-го по 1974 рік опинився на комсомольській роботі. Відлучений від улюбленого заняття, Святослав Дмитрович тишив себе посадами другого чи першого секретаря райкому комсомолу, а бодай тим, що мав змогу перебувати в контакті з молоддю.

Тож коли після комсомольського семиліття став учителем фізики Млинівської середньої школи №2, то наче вдруге на світ народився. Допитлива дівтора надихнула до пошуків, досліджень, експериментів. Та й власний педагогічний неспокій кликав до творчості.

День за днем, рік за роком в арсеналі вчителя фізики нагромаджувався чималий обсяг наукових матеріалів. Не дивно, що своїми здобутками учитель-дослідник захотів поділитися з колегами-фізиками. У 1995 році публікація у московському журналі «Фізика в школі» викликала схвальні відгуки у вчителів та науковців. Згодом у фахових журналах Святослав Дмитрович продовжує поміщати публікації про свої дослідження у галузі фізики. Згодом невгамовний новатор узявся за виготовлення приладів для дослідів на уроках фізики. Після публікації «Медичний шприц на уроках фізики» його винаходом користуються колеги зі всієї України. Нині його винахід «Комплект для дослідів з механіки» демонструється на республіканській виставці у Києві. І це, як кажуть, ще не вечір...

**Олена ГРИВА,
учениця 11 класу Млинівської ЗОШ №3.**